

HRSVIJET.NET

LIJEČENJE HEMOROIDA U ZG

Najmodernija, bezbolna, minimalno invazivna metod..

NASLOVNICA

KULTURA

DRUŠTVO

MAGAZIN

KOLUMNE

HR SVIJET TV

DEUTSCH

IMPRESSUM

MARKETING

FILM | GLAZBA | KAZALIŠTE | KNJIŽEVNOST | **KNJIGOZORI** | UMJETNOST | KULTURNA BAŠTINA | KRATKE PRIČEYOU ARE HERE: [KULTURA](#) » [KNJIGOZORI](#) » ŠTO JE UISTINU ELITNI ROTARY CLUB?

Što je uistinu elitni Rotary Club?

ČETVRTAK, 17 TRAVANJ 2014 09:14

Gotovo svakodnevno možemo čuti u medijima kako je Rotary club ili Lions club, ovaj ili onaj, organizirao stručno predavanje na neku „općevažnu“ temu, kako prikuplja sredstva za medicinsku opremu za tu i tu bolnicu, kako izdašno stipendira studente, kako organizira humanitarnu akciju, izložbu, koncert, balove, maskenbalove, večere, ili što već ne, za pojedine ugrožene i potrebite osobe, pa sve do onih trivijalnih manifestacija, poput kestenijade, proslave Martinja ili Valentinova, izložbe vina i sl. Mnoge od tih filantropskih ceremonija čak su popraćene medijskim spektaklom na HT –u uz nezaobilazno sudjelovanje tzv. hrvatskih zvijezda te otvorenog telefona – „zovi samo zovi“ i sl.

U svemu tome nešto je nemoguće ne primijetiti. Kada dobrotvorne priredbe „organiziraju“ rotarijanska ili lionska društva korporativni mediji gotovo se natječu tko će brže i bolje izvijestiti o tim događajima, dok primjerice kada humanitarna zaklada „Biskup Josip Lang“ organizira donatorsku večeru za potrebite onda se rijetko može zapaziti nekog „zalutalog“ iz medija. Dobiva se dojam da su hrvatski mediji, poglavito oni javni, zapravo glasila rotarijanstva i lionstva. To je u principu točan odgovor! Isti im je naredbodavac – „Veliko oko“!

Zato treba nešto reći što su ustvari ti elitistički klubovi, kao i „prošetati“ poviješću jednoga od njih jer i oni drugi samo su vjerne preslike tog prvoga, razotkriti njegovo „planetarno dobročinstvo“, te nešto reći i o njegovom osnivaču. Izaberimo stoga onaj „najslavniji“ – Rotary Club i njegovog „oca“ Paula Harrisa.

Paul Percy Harris rođen je 1868. godine u američkom gradu Racine u Saveznoj državi Wisconsin. Odrastao je u Saveznoj državi Vermontu gdje je i pohađao sveučilišta u Pincetonu *University of Vermont* i *University of Iowa*. Nakon diplomiranja na Pravnom fakultetu u Iowi 1891. godine narednih pet godina provodi u lutalaštvu diljem SAD-a. Radio je povremeno kao novinar, kao prodavač mramora i granita, kao glumac, kao radnik na farmama voća, kao kauboj koji tovari goveda na brodove i njima putuje u Europu, itd. Svoj nemirni duh, pokušao je obuzdati u Chicagu, saveznoj državi Illinois, gdje je 1896. godine otvorio odvjetnički ured, a svoju kozmopolitsku narav i glad za novim metafizičkim duhovnim otkrićima mogao je proširiti i „produhoviti“ samo u slobodnom zidarstvu, u kojem se vrlo brzo uspinjao na hijerarhijskoj ljestvici *Velike lože Illinois*.

U to vrijeme anglosaksonsko masonstvo, koje je čvrsto sraslo sa svojim plemstvom, protestantskim zajednicama i državom, silno se odupiralo francuskom masonstvu i njegovim „izumima“ kao što je socijalizam i komunizam koji uzbukavaju i potiču niži stališ društva protiv rušenja aristokracije. Anglosaksonsko masonstvo je zagovaralo nenasilnu metodu tzv. socijalizacije društva, upravo ono što je ostvareno u suvremenom svijetu globalizacije (global-socijalizmu). Da bi se to ostvarilo, odnosno zadovoljilo obje strane-masonsku oligarhijsku aristokraciju i radnički soj društva, nužno je bilo obrazovati srednji stališ društva (za razliku od francuskog masonstva koje je željelo uništiti srednji stališ), i na taj način držati je pod kontrolom, usmjeravati ju u djelatnostima, pa čak i dopustiti da neformalno upravlja u svojim gradovima i državama. Iza kulisa stvama će vlast ostati u

NAJNOVIJE NA PORTALU >>

- Damir Pešorda: Hrvati iz Posušja, Širokog, Ljubuškog, Gruda ...
- Benjamin Tolić: Novo poštenje
- Zdravko Mustač izručen njemačkim vlastima
- Ivan Šuker: Vladine mjere će ozbiljno pogoditi gospodarstvo
- Josip Klemm: Nikada nisam oštetio državni proračun
- Tomislav Stockinger: Prijedlog 'Hrvatskog antimemoranduma'
- Vesna Balenović: 'Bravo' za pravnu državu!
- Josip Klemm pušten na slobodu
- Bože Vukušić: Zastrašujuće djeluje činjenica da nitko nije reagirao na ocjenu Suda prema kojoj DORH djeluje protiv pravnog poretka RH
- Što je uistinu elitni Rotary Club?

rukama elitne masonske nadrase. Logikom samoodržavanja, prema temeljnim načelima eugenike, poznatom kao socijalni darvinizam, nadrasa će vladati i upravljati svijetom na „dobrobit i sreću čovječanstva“ preko obrazovanog srednjeg stališa koji će voditi skrb o inferiornijoj rasi „ljudskom korovu“ i držati ju u strogoj pokornosti.

Sasvim sigurno da u sklopu „visokih ciljeva“ selektivno uzgojenih „punokrvnjaka“, kako je John D. Rockefeller nazvao najelitniju masonsku rasu, treba gledati i na bilo kakvo svjetsko organiziranje srednjeg stališa čovječanstva. U tu priču je uskočio naš junak, odvjetnik i masonski odanik Paul Harris, koji sa još svoja tri klijenta, pripadnika srednjeg stališa, Silvesterom Schieleom - trgovcom ugljena, Gustaveom E. Loehrom - inženjerom rudarstva i Hiramom E. Shoreyom - trgovcem tekstila, osniva 23. veljače 1905. godine u Chicagu, *Rotary Club*. Klub je dobio naziv prema rotaciji, pošto su se članovi kluba sastajali na rotirajućim mjestima svoga poslovanja, dok je amblem kluba rotirajući zupčanik gdje se želi naglasiti važnost svakog člana (zuba na kotaču).

Klub Rotary nadahnut masonskim duhom, udruživanjem resursa i talenata, i pomažući najpotrebitijima pod motom „Služenje iznad svega“, vrlo brzo je zašao u sve pore društva u koja se masonstvo nije moglo probiti. Pored toga, mnogi intelektualci i poslovni ljudi, bilo da su bili iskreni filantropi, ili samodopadni sebi ljubci željni vlastitog probitka, zazirali su od uclanjenja u masonsku bratstva, poglavito nakon enciklike pape Lava XIII., *Humanum genus* (Ljudski rod), 1884. godine, u kojoj Papa masonstvo poistovjećuje s kraljevstvom Sotone. Za taj svoj ljudskog roda, masonstvo se poslužilo trikom, osnivajući svoju „društvo-kćer“ asocijaciju, *Rotary Club*.

Deklarirani cilj kluba prema tomu su apstraktne fraze iz kojih se ništa konkretno ne može dokučiti, kao primjerice da se okupe poslovni i najstručniji lideri pojedinih područja, potakne ih se na visoke etičke standarde u svojim strukama, uputi ih se u pružanju humanitarnih usluga, te pomoću njih klub će graditi dobru volju i mir u svijetu. Rotarijanstvo stoga nije kontemplacija, već akcija, a za javnost, sekulama, multikulturalna i sinkretistička organizacija otvorena za sve osobe bez obzira na vjeru, rasu, boju kože, spol, politička opredjeljenja i sl.

Karakteristika rotarijanstva je da većina članova nisu masoni (masoni su obično samo glavni članovi), tako da članovi - nemasoni obično nisu ni svjesni svog iskonskog poslanja. Nemasoni - rotarijanci svoje osobne porive zadovoljavaju organiziranim filantropizmom i uzvišenim ciljevima, ponajčešće nekih minornih pojava. Ne shvaćaju, da je osnovni cilj osnivanja rotarijanstva: kolektivno i programirano izmanipulirati obrazovani srednji stališ, kojemu je puno teže putem podaničkih medija promijeniti matricu metafizike svijesti od prostodušnog puka. Radom na pripomoćnim programima za opći boljitak čovječanstva i služenju međunarodnim interesima, „Veliko oko“ ih drži pod sigurnom umnom kontrolom.

Tim visokoobrazovanim rotarijanskim individuama projicira se grupna psihoterapija sveopće dobrobiti, za dobro pojedinca, za dobro uže zajednice, za dobro naroda, za dobro čovječanstva, u kojoj zakrhljava njihova intelektualna moć osobnog prosuđivanja. Zaokupljeni kolektivnim „tričarijama“, kraj njih nezamijećeno prolazi najstrašnija obmana čovječanstva. Oni postaju zombizirani vojnici masonstva, prostodušne nezalice koje nikada neće shvatiti da su upravo oni draguljni kamen tomja Babilonskog, jednosvjetske države koju zidaju „punokrvnjaci“ na temeljima eugenike, poput Platonove *Republike* (gospodar/vojniki/rob društva). Stoga ne treba posebice ni naglašavati da su Rotary klubovi i ročnički centri slobodnog zidarstva.

Uskoro se na tim najplemenitijim načelima i floskulama osnovao 1908. godine Rotary klub u San Francisku, zatim u Oaklandu, Los Angelesu, Seattleu i diljem Sjedinjenih Američkih Država, da bi 1910. godine bilo već šesnaest organiziranih klubova. Pošto su se osnovali i klubovi u Velikoj Britaniji i Kanadi, predstavnici klubova sastali su se u Chicagu u kolovozu 1910. godine, gdje je osnovana Nacionalna udruga Rotary klubova, koja 1912. godine mijenja ime u Međunarodna udruga Rotary klubova, a od 1922. godine nosi skraćeno ime *Rotary International* (R I). Prvi predsjednik međunarodne asocije rotarijanstva postao je Paul Harris, koji je na toj funkciji ostao do svoje smrti (1947.). Do 1925. godine asocijacija R I narasla je na 200 klubova sa više od 20.000 članova.

Trenutno u svijetu ima 529 Rotary - distrikta objedinjenih u šest regija. Svakim distriktom upravlja okružni guverner koji ispunjava dužnost službenika *Rotary Internationala* i predstavlja međunarodni odbor upravitelja. Jedna od šest distriktnih regija je CEEMA (kontinentalna Europa, istočno Sredozemlje i Afrika). Glavno sjedište svjetskog R I-a nalazi se u Evanstonu, dijelu Chicaga, dok je regionalni ured R I-a za Europu i Afriku u Zurichu. Ostalih sedam filijala su u Argentini, Australiji, Brazilu, Indiji, Koreji i na Filipinima. Rotary danas ima više od 1,2 milijuna članova u više od 32 000 klubova među 200 zemalja

Česi su bili prvi Slaveni koji su prigrlili rotarijansku zajednicu. Kao najvatreniji sljedbenici rotarijanstva, prenijeli su ga na prostore bivše Jugoslavije. U Zagrebu je *Rotary Club* osnovan 15. veljače 1929. godine. Svečanu inauguraciju izvršio je Josef Schulz, guverner *Rotary Internationala* za distrikt Čehoslovačku. Treba istaći da su prvi pioniri zagrebačkog rotarijanstva, kao glavni organizatori osnivanja kluba te kasnije kao vodstvo kluba, bili isključivo slobodni zidari: Edo Marković, dr. Vladimir Leustek, dr. Radovan Alaupović i dr. Frane Hanaman.

Nakon osnutka *Rotary Club Zagreb* imao je dvadeset i šest članova (jedan od najpoznatijih je bio Ivan Meštrović), od kojih su većina bili masoni. Članstvo je brzo raslo, a osnivali su se i drugi rotarijanski klubovi, u Osijeku, Sušaku, Varaždinu, Splitu itd. Danas je u Hrvatskoj četrdeset i pet rotary kluba, sa više od tisuću članova (članstvo se iz godine u godinu sve više povećava). Hrvatski rotary klubovi zajedno s klubovima iz Slovenije, Bosne i Hercegovine i istočnog dijela Austrije (Beč, Donja Austrija, Gradišće, Koruška i Štajerska) pripadaju distriktu 1910. koji ima sjedište u Beču.

Članovi rotary klubova obično se sastaju svaki tjedan u strogo određeno vrijeme (vrijeme doručka, ručka ili poplunije na večeri) i na određenom mjestu. Nazočnost sastanku je obvezna, što samo po sebi odudara od bilo kakve asocijacije dragovoljnosti. Predsjednik kluba sjedi na čelu stola, a početak ceremonije sastanka se obznanjuje zvonjavom zvona. Neki klubovi nakon otvaranja sastanka nastavljaju tradiciju grupnog pjevanja prikladnih pjesama, a neki imaju pripremljene zajedničke „molitve“. Tijekom ugodnog časkanja za objedom, srdačnih druženja, te gotovo usiljenih sklapanja prijateljstava, kao slučajno se nametne neka zgodna tema, o kojoj se svesrdno raspravlja i odlučuje. Harmonijom ugođe sa čistim rotarijanskim ciljevima, izmirenja divergentnih interesa te „psihologijom grupe“, stvara se u tim ljudima programirana svijest. Predsjednik kluba obično zatvara sastanak uz završnu zvonjavu zvona.

Pomalo ironično čovjek bi se trebao upitati, zašto je potrebno za bavljenje bilo kakvim filantropizmom u svome mjestu i svojoj državi, pa i šire, imati mentore u nekom tamo dalekom Chicagu? Zar se svi ti dobronamjerni dobročinitelji koji žele skrbiti za bolesnu i siromašnu djecu, napuštene majke, i sl., ne mogu organizirati u svojoj sredini? Još je nešto indikativno. Zašto se takvi klubovi (Rotary, Lions, ali i Kiwanis, Schreiner i niz drugih) utemeljuju isključivo u SAD-u, zemlji gdje je judeo-masonstvo državna velevlad? Što njihove osnivače povezuje sa Paulom Percyjem Harrisom? Svi su oni bili članovi masonskog bratstva kao i Harris (primjerice dr. Melvin D. Jones, osnivač *Lions Clubs International* 1917. godine u Chicagu, bio je najviše rangirani mason 33 stupnja, član *Velike Lože Illinois*, kojoj je pripadao i Harris).

Korišteni dijelovi iz knjige *Masoni i okultisti*

Mladen Lojkić

in Share

Like 31

Share

Tweet 0

RESET USER SETTING

VRH